

brugte, af Farven, der er brugt, af Papiret, der er brugt og omtrent ogsaa af alle de øvrige Medstaber, der ere brugte ved Virksomheden. Jeg veed ikke, om de to Bøger, af hvilke den ene i trykt Stand er indført fra Udlandet — den være nu trykt paa det danske Sprog eller ei — eller Billeder, der ere indsendte efter Positionen Nr. 211 i Lovblov, danne et lignende Billede som den indførte frie Hud i Forhold til den saltede. Forøvrigt indrømmer jeg den høitærede Minister, at der bliver andre Virksomheder end dem, der her er Tale om, f. Ex. Stenrykkerier, for hvilke det Samme er Tilfældet. Det forekommer mig ganske besynderligt, at, medens man i Reglen giver en endog temmelig høi Beskyttelse for Industri- og Haandværkervirksomheder, er der dog adskillige, som ikke blot ikke have Beskyttelse, men tværtimod lige det Modsatte. Jeg pointerer det navnlig for Bogbinderens Vedkommende. Jeg veed ikke, i hvilken Henseende Bogbinderne have nogen Beskyttelse, men det veed jeg, at, som Loven er indrettet, leve de under et bestemt Tryk. — Hvad den ærede Minister udtalte om Maskiner, forekommer mig derimod at have sin logiske Rigtighed. Naar man ikke vil lægge særlig Vægt paa, at disse Maskiner anvendes til aandelige Formaaes Fremme — og det tror jeg ikke, at man kan gjøre, jeg tror, at Adskilligt af, hvad der trykkes, gaar i modfat Retning, skjøndt Hovedvirksomheden jo kan indrømmes at gaa i denne — men blot tager Sagen rent principmæssigt, saa maa man sige, at, skulle Maskiner være frie f. Ex. for Bogtrykkermaskinfabrikanter, saa er det den samme Grund til at give Maskiner fri, der bruges i andre Industrier, f. Ex. i Landbruget. Den samme Betragtning har jeg gjort gjældende ligeoverfor den ensidige Fordring, som navnlig blev stillet af et tidligere Medlem af Thinget, som nu er i Amerika; han stillede den ensidige Fordring om Løsfrihed for Volsmaskiner, og jeg udtalte da, at det vilde være en ganske besynderlig Stilling i den Forstand at rive Noget ud af det Hele og give en vis Art Maskinfabrikanter Beskyttelse og ikke Andre. Det tror jeg er rigtigt, men det er jo muligt, at denne Ulighed desuagtet helt eller delvis kunde hæves ved andre Omlæggninger af Tarifen, og det er jo klart nok, at, naar man kommer til at have enten Salttolden eller Tolden paa fabrikerede Ting, saa maa man dog idetmindste yde vedkommende Fabriker Erstatning ved at give dem fri for Told af de Varer, de selv bruge, og det vil ogsaa med Nødvendighed føre til, at, naar man giver Papiret fri Indførsel i den Grad, som det staar her i Lovforslaget, maatte man ogsaa komme til at give Papirfabrikerne fri Indførsel ikke blot af Kul o. desl. men ogsaa af de Maskiner, de bruge selv. Det maa jo indrømmes, at man derved kommer til at gribe mere og mere ind i hele Maskineriet, saa at man vanskeligt kan komme til at behandle det stykkevis,

undtagen det Hele kommer til at gaa fuldstændig istaa eller forlanger at komme med. Enkelte Ting maatte efter min Mening kunne gøres, og der er saaledes, som Forslagsstilleren har formet Forslaget og udviklet det her, enkelte Ting i Forslaget, som paavise pænssynlige Ubilligheder mod Næringsdrivende her i Landet. Jeg har pointeret enkelte, Andre kunne pointere andre, og selv om man paa Grund af Omstændighederne maatte nøjes med gennem et Forslag af denne Natur, at faae de mest iøiensaldende Ubilligheder afhjulpede, tror jeg, at det er godt alligevel, at vi have faaet Sagen til Forhandling. Kunde det derimod føre til en mere gennemgaaende Forhandling af Løbsagen, der snart kunde blive efterfulgt af en fornoielig Revision, der tog rimeligt Hensyn til alle Sider, ogsaa til Statskassen, men hvorigennem vi i det Hele taget fik en Lovlov, der var lettere at haandtere, og som frigjorde os for en stor Del af dette umaadelige Opsynspersonale, vi have, og deslige, vilde det være saa meget heldigere, at vi nu have begyndt denne lille Forspøtsgtning.

Jeg skal anbefale Forslagets videre Fremme og antager ogsaa, at det er den ærede Forslagsstillerens Ønske at faae denne Sag prøvet ved Siden af Huder og Skind, eller hvad det nu skal være.

Finansministeren (Estrup): Jeg kunde ganske slutte mig til det Ønske, som den ærede Taler, der nu satte sig, fremsøgte, at man kunde komme til en Revision af vor nuværende Lovlov, som foruden at tage skyldigt Hensyn til bestaaende Industrier tillige tog et rimeligt Hensyn til Statskassens Læve, naar det ærede Medlem ved dette Ord „rimeligt“ vilde forstaa det Samme som jeg: uden at Statskassens Indtægt af Told derved formindskedes. Med denne Forstaaelse er jeg nu ligesom til enhver Tid fuldt rede til at arbejde sammen med det ærede Medlem paa Gjennemførelsen af den Tanke, han fremsøgte. Jeg skal erkjende, at, naar Forholdene med Hensyn til Bogbinderiet her i Landet er, som det ærede Medlem angav — og jeg har ingen Grund til at tvivle om, at det ærede Medlems Meddelelse er rigtig — saa passer ikke det, jeg fremsøgte i Almindelighed om Lovforslagets Analogi med Lovforslaget om de saltede Huder og Skind, paa det enkelte Punkt i Lovforslaget, som angaar Bogbinderierne; men det forekommer mig at være et noget stift Stykke, om man stulde sige, at et Lovforslag i sin Helhed er analogisk med et Regjeringsforslag eller en nødvendig Konsekvens af et Regjeringsforslag, fordi det kan siges om enkelte Bestemmelser af Lovforslaget. Jeg beneger paa det Bestemteste, at det gjælder ubover dette enkelte Punkt, og navnlig at det gjælder om Trykkerierne. Dersom det ærede Medlem kan angive, at enten danske Blade her i Landet blive trykte i Udlandet, fordi